

SAHARA III

27 de febrer de 1976. En un lloc del desert, sense senyors vestits amb jaqué, sense senyores grasses i lluents, sense criats de somris hipòcrita, sense coctels ni menjars sofisticats, sense palaus, sense música adormissadora. En un lloc del desert, amb la sinceritat total, amb tota la força d'un poble martiritzat que es pretén anihilar i expulsar de la seva terra prenent-li totes les riqueses i medis de subsistència, es va constituir la REPUBLICA ARAB SAHAURI DEMOCRATICA. Nou estat africà reconegut gairebé immediatament per deu països: Algèria, Angola, Uganda, Moçambique, Corea (Nord), Benin (antic Dahomei), Iemen, Burundi, Madagascar i Guinea Bissau.

La R.A.S.D. representa un importantíssim pas per a la lluita d'alliberament del poble saharí, però en definitiva sols un pas, la majoria de països encara no han reconegut el nou Estat (Espanya tampoc) i tampoc aquest nou govern té autoritat sobre tot el territori del Sario, les ciutats més importants encara són sotmeses a Marroc o Mauritània, i encara és imperiosa la necessitat d'aliments, medecines i vacunes, necessitats elementals que no han estat cobertes.

La guerra al desert segueix, i de moment no sembla que pugui acabar a curt plaç. El fet és que tal com va passar a Viet Nam i a totes les guerres d'alliberament nacional, el temps és un factor que va a favor dels oprimits. Hassan II pretenia conquerir el Sahara ràpidament, instal·lar-hi el seu exèrcit, sotmetre i exterminar immediatament tota resistència, fer una «reorganització» «en pau» del territori, no comptava amb la resistència que ha trobat, amb l'èxode de la població cap a les ciutats lliberades, amb l'oposició armada de les guerrilles del F. POLISARIO. El nombre de soldats necessaris per a fer efectiu un control del desert és molt gran, massa gran, troba dificultats d'aviuallament, els seus soldats, mal alimentats, mal vestits, en un terreny desconegut, amb enfrontaments molt freqüents i ficats en una guerra de la qual no en poden comprendre els objectius, cada vegada tenen més motius per a la sublevació, que es comença a produir; les mides disciplinàries, cada cop més dures, empitjoren la situació. Els diaris han publicat l'aixecament que tingué lloc a Smara, així com importants enfrontaments entre mauritans i marroquís a Dahla (antic Villa Cisneros). La situació és cada cop pitjor per a Hassan II. A més, el cap militar del seu exèrcit al Sahara —Coronel Dlimi—

ha estat greument ferit per un atac dels guerrillers; els Partits de l'oposició al Marroc que en un principi varen fer costat a Hassan II, cada vegada li van retirant el seu suport; el rei que ja ha sofert diversos atemptats està en una situació difícil, molt difícil. A nivell internacional la O.U.A. (Organització per a la Unitat Africana) es decanta cap a la R.A.S.D.; Olof Rydbeck, enviat especial de Kurt Waldheim (Secretari General de la O.N.U.) ha vist prohibida la seva entrada a Marroc i a Mauritània, pel sol fet de que va visitar els camps de refugiats i va poguer observar les condicions en què allà vivia el poble saharí i les ferides causades entre dones i criatures per les bombes de Napalm.

A Mauritània, país molt més feble que Marroc la situació encara és pitjor per a Uld Daddah, president de la república, que ha sotmès el seu país a una dependència total de Marroc en l'aventura del Sahara, que militarment no té força per a dominar les dues províncies saharis que Hassan II li ha donat i que a l'interior veu multiplicar-se les manifestacions de rebuig del seu règim, a l'anexió del Sahara i en contra d'una guerra que no té cap objectiu per al poble maurità.

Per tot això, el poble saharí, va mantenint-se ferm malgrat tots els sofriments, la seva causa és justa i els seus enemics es van debilitant cada vegada més. Al segle XX, al nostre món la Independència i la Llibertat no sol aconseguir-se com obsequi, és fruit del sofriment, el sacrifici i la força de les armes.

Miquel Colomer

A Barcelona ha estat constituïda la «ASOCIACION DE AMISTAD Y SOLIDARIDAD CON EL PUEBLO SAHARAUI», que en tràmits d'aprovació per l'Excelentíssim Governador Civil de la Província ha començat a recollir ajuda en roba, medecines, material escolar, aliments, etc., per alleujar la greu situació dels pobladors dels campaments de refugiats. Ja s'han enviat 20 Tm. d'aquests materials i prossegueix la campanya amb la col·laboració d'algunes empreses comercials. Aquesta Associació té un despatx provisional al Carrer Concell de Cent 345 (Despatx 42) de Barcelona, telèfon 215 74 97, on us podeu adreçar per a informació de les seves activitats o per aportar la vostra ajuda.

- MERCERIA
- PERFUMERIA
- GENEROS DE PUNTO
- OBJETOS DE REGALO
- PAPELERIA
- PERIODICOS

G E M A

Plaza Ayuntamiento, 3

Teléfono 420

SANTA EULALIA DE RONSANA